

فوتبال

قاضی زاده: رابطه فدراسیون فوتبال با فیفا قفل است

● نماینده مجلس شورای اسلامی گفت: کمیته ملی المپیک باید به اصلاح اساسنامه فدراسیون فوتبال ورود کند زیرا رابطه فدراسیون فوتبال با نهادهای بین‌المللی قفل است. سیداحسان قاضی‌زاده‌هاشمی درباره دلیل طولانی‌شدن تأیید اساسنامه فدراسیون فوتبال از سوی فیفا گفت: اتفاق‌هایی که پیرامون اساسنامه فدراسیون افتاده به مدت‌ها قبل برمی‌گردد. اسفند سال گذشته زمان مجمع انتخاباتی برای فدراسیون فوتبال اعلام شد، اما با وجود اینکه کارشناسان فیفا در نیمه‌های تابستان سال ۹۸ به ایران آمدند و قرار شد اصلاح اساسنامه قبل از پایان رسیدن موعد قانونی فعالیت هیئت‌رئیس فدراسیون انجام شود، این اتفاق رخ نداد. این موضوع سبب شد فیفا روی اساسنامه فدراسیون دست گذاشته و برگزاری انتخابات را منوط به اصلاح اساسنامه کند. از همان زمان و پس از لغو مجمع انتخاباتی فدراسیون فوتبال در اسفند ۹۸، جلسات مختلفی در ایام کرونایی برگزار شد. نکاتی مدنظر قرار گرفت و برای مثال ماده یک اساسنامه فدراسیون بررسی و مباحث حقوقی و مشورت‌های مختلف سبب شد پیش‌نویسی ارائه شود اما اکنون شاهد هیچ پاسخی از سوی فیفا نیستیم. این در حالی است که باید به شکل روتین ظرف هفت، هشت، ۱۰ روز پاسخ نهایی درباره پیش‌نویس اساسنامه داده می‌شد. در شرایطی که رابطه بین فدراسیون فوتبال ایران با فیفا و AFC قفل است و شاهد انسداد در روابط آنها هستیم و سبب شده هیچ پاسخی ردودل نشود، تنها نهادی که قانوناً و رسماً حق ورود و پیگیری به این بحث را در حوزه بین‌المللی دارد، کمیته ملی المپیک است. نماینده مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: به نظر من کمیته ملی المپیک آنچنان که باید و شاید در این مدت نقش تأثیرگذار خود را ایفا نکرده است. زمانی که می‌بینید اساسنامه‌ای دچار چنین چالش‌هایی شده و روابط مراجع بین‌المللی ورزشی، کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون جهانی با فدراسیون فوتبال ایران دچار مشکل شده، کمیته ملی المپیک باید ورود کند. در صحبت‌های متعددی که داشتیم این موضوع را به عنوان مطالبه‌ای جدی مطرح کردم. عزیزان ما در کمیته ملی المپیک طبق وظیفه قانونی، رسمی و بین‌المللی باید به چنین اتفاقاتی که به نظر من در ورزش کشور و فدراسیون‌های سراسر دنیا کم‌نظیر است، ورود کنند. این کمیته باید ورود جدی داشته و به ارکان و نهادهای داخلی هم پاسخ‌گویی جدی داشته باشد که اصولاً در مقابل چنین رویه‌ای چه کاری انجام می‌دهند. عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی درباره ارسال برخی پالس‌ها از داخل کشور به فیفا نسبت به اعلام دخالت مجلس و قوه قضائیه در امور فوتبال توضیح داد: آنچه به عنوان دخالت عنوان می‌شود صرفاً درباره دخالت در تصمیم‌های ورزشی است؛ دخالت در انتخاب رؤسا، مسئولان و تصمیم‌های درون فدراسیونی و انتخاب سرمربیان تیم‌های ملی به معنی دخالت غیرفوتبالی‌ها در فوتبال محسوب می‌شود و هیچ نهادی در امور ورزش و تصمیم‌گیری‌های این حق دخالت ندارد. اگر هر فدراسیونی اصولاً دارای مجموعه‌ای از تخلفات یا اقدام‌های غیرتصمیم‌گیری ورزشی و لو پیرامون ورزش و استفاده از مسائل و موضوعات مختلف باشد، مثل همه جای دنیا حتی خود اروپا، سوتیس و اتفاق‌هایی که برای فیفا و ده‌ها مثال دیگر وجود دارد، ورود نهادهای قضائی در این زمینه به معنی دخالت غیرورزشی نیست، بلکه ورود به مسائل پیرامونی ورزش است. از ارکانی که در تمام اساسنامه‌ها وجود دارد حاکمیت قوانین ملی است. بحثی که درباره ارسال پالس به فیفا مطرح شده درباره پرونده مارک ویلموتس است که تهدید به تعلیق را به دنبال داشت. هفته گذشته هم درباره‌اش صحبت کرده و گفتم ظرف یک ماه این پرونده را که موضوع جاری است، به نتیجه می‌رسانیم. نماینده مجلس شورای اسلامی که با رادیو گفت‌وگو می‌کرد، اضافه کرد: از نهادها و دستگاه‌های مختلف درخواست کرده‌ایم به صورت موازی برای ما گزارش‌های کاملی تهیه کنند و جلسات متعددی برگزار کردیم که نمی‌خواهم در مورد ماهیت آن صحبت کنم. هم‌زمان با مجلس شورای اسلامی درباره پرونده ویلموتس دو موضوع پیگیری می‌شود. کمیسیون اصل ۹۰ و کمیته تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی پیگیر پرونده هستند. کل ورود ما به حوزه خارج از تصمیم‌سازی‌های ورزشی برمی‌گردد. یک موضوع امکان دارد ده‌ها بعد داشته باشد. مثلاً در مورد انتخاب سرمربی باید کمیته‌های فنی پاسخ‌گو باشند، اما وقتی بحثی چندین‌بعدی می‌شود و ابعاد گسترده‌ای را به وجود می‌آورد و ما هرچه جلوتر می‌رویم با ابعاد جدیدی روبه‌رو می‌شویم، باید بررسی همه‌جانبه‌ای صورت بگیرد، اما هنوز در مرحله بررسی هستیم. نماینده مردم قریمان و سرخس در مجلس شورای اسلامی درباره احتمال جلوگیری از فعالیت محمدرضا ساکت در باشگاه سپاهان به دلیل ترک‌یری وی در پرونده مارک ویلموتس اظهار کرد: این موضوع باید به صورت خاص بررسی شود. فعلاً اظهار نظری نمی‌کنم و اگر به جمع‌بندی برسیم، درباره کلیت و ماهیت فعالیت محمدرضا ساکت صحبت می‌کنم.

شب گذشته پرسپولیس در پنجمین دیدارش در رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا برابر الدحیل قطر با یک گل بازی را واگذار کرد؛ شاگردان یحیی کل‌محمدی که پیش از این بازی، با دو برز آرزوشمند برابر التعاون عربستان به صدر جدول گروه C رسیده بودند، با پناالنی بحث‌برانگیزی که شجاع خلیل‌زاده مرتکب شد و داور سختگیری کرد، بازی را با گل موعز علی به رقیب قطری واگذار کرد. حالا با این شکست پرسپولیس صدر جدول را از دست داد تا برای صعود به مرحله حذفی این رقابت‌ها، دلخوش به آخرین دیدارش در مرحله گروهی برابر شارجه امارات باشد. پرسپولیس در شرایطی پا به دیدار برابر الدحیل گذاشته بود که با کسب یک تساوی هم، شانسش برای صعود به مرحله بعدی را دست‌نخورده باقی می‌گذاشت و دست‌کم فشار کمتری در دیدار آخر حس می‌کرد؛ اما حالا نتیجه به گونه‌ای رقم خورده که سرخ‌های تهرانی چاره‌ای به غیر از برتری در دیدار پایانی ندارند. در واقع از آنجا که دیگر تیم‌های مدعی این گروه یعنی الدحیل و التعاون در روز پایانی باید به مصاف هم بروند، پرسپولیس با برتری برابر الشارجه و با توجه به بردهایش در دیدارهای رودرو برابر التعاون می‌تواند امید زیادی به صعود به مرحله بعدی این رقابت‌ها داشته باشد. البته همه این اتفاقات در شرایطی رخ می‌دهد که پرسپولیس بتواند برابر رقیب اماراتی در روز آخر که اصلاً تیم دست‌پاسته‌ای نبوده، به برتری برسد. این موضوع همه داستان نیست و بسته به دیگر بازی‌های این گروه، ممکن است فعل و انفعالات دیگری هم رخ دهد که شرایط برای صعود پرسپولیس به مرحله

بعدی را تحت تأثیر قرار دهد. مورد مشخص اینکه وضعیت صعود تیم‌های این گروه به مرحله بعدی هنوز مشخص نشده و باید تا روز پنجشنبه منتظر ماند. در دیدارهایی که قرار است به صورت هم‌زمان و از ساعت ۲۱:۳۰ برگزار شود، الدحیل به مصاف التعاون می‌رود و پرسپولیس هم باید با شارجه روبه‌رو شود. **اماواگرهای صعود استقلال** اما قریب به ۲۴ ساعت قبل از آنکه پرسپولیس با الدحیل بازی سرنوشت‌سازش را برگزار کند، استقلال، دیگر نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا، به مصاف الشرطه عراق رفت و درنهایت با نتیجه تساوی یک-یک به کارش پایان داد. برخلاف شهرخودرو که خیلی زود از گردونه رقابت‌های آسیایی کنار رفت، استقلال حالا با همین تک‌امتیاز، کورسوی امیدی برای صعود به مرحله بعدی رقابت‌های لیگ قهرمانان دارد، ولی این کورسو بسته به «اماواگر»هایی است که باید رخ دهد. قبل از پرداختن به اماواگرهای صعود استقلال باید عنوان شود وضعیت این گروه به هم ریخت؛ هرچند به‌هم‌ریختگی‌اش هم به سود نماینده آبی‌پوش ایران در لیگ قهرمانان آسیا شد. در واقع استقلال در گروهش بعد از دو تیم الاهلی و الوحده با یک امتیاز در جایگاه سوم قرار گرفته بود و با توجه به دو دیدار دشواری که با الوحده داشت، به نظر می‌رسید کار سختی برای صعود داشته باشد. با این حال، تعداد زیاد کرونایی‌های الوحده، این باشگاه را مجبور کرد از حضور در ادامه رقابت‌های لیگ قهرمانان انصراف دهد. این‌طور شد که استقلال، پیش از شروع مجدد رقابت‌ها، به رتبه

دوم صعود کرد تا فقط به یک پیروزی برابر الشرطه نیاز داشته باشد تا چمپدانش را برای مرحله حذفی ببندد. الشرطه اما با شکست‌دادن تیم صدرنشین الاهلی معادلات را به هم زد. این تیم پیش از این بازی، هم‌امتیاز با استقلال و به دلیل تفاضل گل بدتر در رده چهارم بود، ولی بعد که الوحده از دور خارج شد و الشرطه توانست الاهلی را ببرد، چهار امتیازی شد و به رتبه دوم جدول رسید. استقلال اگر می‌توانست از سد الشرطه عبور کند آن وقت از آنجا که بازی رودرو را برده بود، بدون حرف و حدیث به مرحله بعد می‌رسید ولی این تیم در دومین بازی خود با نماینده عراق هم به تساوی یک- یک رسید تا علناً داستان بازی رودرو از بین برود، در واقع از آنجا که استقلال با الشرطه در دو بازی به تساوی مشابه یک-یک رسیده‌اند، همه‌چیز در دیدارهای رودرو برابر است و باید برای صعود به فاکتورهای دیگری اندیشید. حالا قبل از اینکه استقلال، فردا در دیدار حساسش به مصاف الاهلی صدرنشین برود، باید وضعیت جدول مشخص شود. در این گروه الاهلی با شش امتیاز بارش را بسته و به عنوان تیم اول صعود کرده است. در رتبه دوم تیم الشرطه با پنج امتیاز قرار گرفته و منتظر بازی استقلال با الاهلی است. استقلال هم که فعلاً با دو امتیاز در رده سوم قرار گرفته است، پیروزی استقلال برابر الاهلی می‌تواند نماینده ایران را هم پنج امتیازی کرده و بسته به فعل و انفعالی، آبی‌پوشان را به عنوان تیم دوم راهی مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا کند. همان‌طور که در بالا عنوان شد، وضعیت صعود استقلال به اماواگر کشیده شده که در زیر به احتمالات به‌صورت جزئی‌تر پرداخته شده است.

عکس: پیام پارسایی، باشگاه خبرنگاران جوان

ورود فوتبال ایران به «اما واگر»

اگر استقلال بیازد: پاسخ روشن است؛ اگر استقلال بازی‌اش برابر الاهلی را ببازد، با همان دو امتیاز قعرنشین می‌ماند و از گردونه بازی‌ها کنار می‌رود. اگر استقلال مساوی کند: از آنجا که اختلاف امتیاز کنونی استقلال با الشرطه عراق سه امتیاز است، طبیعی است که تساوی و کسب یک امتیاز با الاهلی هم دردی از این تیم دوا نمی‌کند و استقلال دوباره از گردونه رقابت‌ها کنار می‌رود. اگر استقلال برنده شود: این موضوع به احتمال خیلی زیاد منجر به صعود استقلال به مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا می‌شود، هرچندباید با جزئیات بیشتری درباره برنده‌شدن این تیم صحبت کرد؛ در واقع کسب نتیجه‌ای که استقلال با آن برابر الاهلی به برتری می‌رسد، اهمیت دارد. اگر استقلال یک بر صفر ببرد: اگر استقلال بازی را یک بر صفر ببرد در همه‌چیز (امتیاز، گل‌های زده و تفاضل گل و گل‌های خورده) با الشرطه برابر می‌شود. از آنجا که هر دو بازی‌شان هم با هم مساوی شده‌اند در نتیجه بازی رودرو هم لحاظ نمی‌شود. اینجااست که کار به شمردن کارت‌های قرمز و زرد می‌کنشد. اگر استقلال یک بر صفر ببرد و کارت قرمز در این دیدار نگیرد، این تیم صعود می‌کند. اگر استقلال با اختلاف یک گل ببرد ولی دو یا بیشتر از دو گل بزند: در این صورت نماینده ایران قطعا صعود می‌کند. از آنجا که بعد از بازی رودرو، تعداد گل‌های زده در تفاضل مشترک لحاظ می‌شود استقلال گل زده بیشتری نسبت به الشرطه دارد و به مرحله بعدی صعود می‌کند.

چهارم‌تر و ۷۰ سانتی‌متر است. من تازه توانستم خودم را به چهار متر برسانم. تمام تلاشم را می‌کنم که به این ورودی برسم. من تازه اول راه هستم و بر امید و انگیزه. اگر به این المپیک هم نرسم قطعاً در المپیک ۲۰۲۴ می‌توانم حضور در بازی‌های بزرگ را تجربه کنم.

فدراسیون دوومیدانی قول داده بود برای نفراتی که رکوردهای ملی را در لیگ بزنند، یک سکه تمام‌بهار به عنوان پاداش بدهد. شما با این حساب باید دو سکه از فدراسیون بگیرید. بله، این‌طور گفته‌اند. البته این سکه‌ها را وقتی می‌دهند که جواب آزمایش دوپینگم بیاید. سرپرست فدراسیون دوومیدانی خیلی در این مدت به نفع ما عمل کرده است. او بعد از اینکه رکورد زدم، با من تماس گرفت. همین حرکت‌ها باعث ایجاد انگیزه و روحیه در بین ما می‌شود. متأسفانه در دوره ریاست قبلی اصلاً توجهی به بانوان گرفته نمی‌شد. هیچ اعزام بین‌المللی برای ما در نظر این بود که رقابت‌های لیگ برای بانوان برگزار می‌کردند. من در این چندسالی که پرش با نیزه را شروع کردم فقط به یک مسابقه بین‌المللی اعزام شدم که آن هم با تلاش‌های آقای ربانی مربی‌ام بود که آنجا نیزه هم نداشتیم و با نیزه قرضی بود که آنجا نیزه هم نداشتیم. من در ترکیه توانستم رکورد ایران را ۲۰ سانتی‌متر افزایش دهم. من در داخل کشور هیچ رقیبی ندارم و خودم رقیب خودم هستم. اختلاف رکورد ما نفرات بعدی خیلی زیاد است. دوومیدانی ورزش رکوردی است؛ باید رقیب داشته باشی تا بتوانی خودت را بسنجی و رکوردت را افزایش دهی. اگر شرایطی برای من فراهم شود تا به مسابقات برون‌مرزی بیشتری شرکت کنم قطعاً می‌توانم بهتر از اینجا باشم.

ورزش

سه‌شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۹

ادامه از صفحه ۷

وقتی آقای هالودپلمات شد

حتی در اینکه کسی در روغن‌کاری اسلحه‌اش سهیل‌انگاری نکند و گلوله در اسلحه کسی گیر نکند دقت داشت. **کلا کلا** سترس داشت؟ مطلقاً. **کایعنی** آدم آرامی بود؟ بله، ولی وقتی که عصبانی بود، عصبانیتش بدجوری بود. عصبانیت شدید مسعود را چند بار دیدم. حتی یک بار بی‌بی‌سی خبرهایی پخش کرد که مورد پسند مسعود نبود. تنگ ژا را برداشت و هر ۲۰ فشک را روی رادیو خالی کرد و گفت: دیگر کسی حق ندارد بی‌بی‌سی گوش کند. **کاخبر** درباره چه چیزی بود؟ بگذریم.

کامرصاحب روحیه جنگ‌طلبانه داشت؟ در این مدت کتاب‌هایی درباره او چاپ شده؛ مثلاً کتاب خاطرات همسرش یا کتابی که همکار روزنامه‌نگار ما خانم بنی‌یعقوب در مصاحبه با رفقا و نزدیکانش منتشر کرده است. گفته می‌شود احمدشاه مسعود علاقه‌مند به حافظ و قرآن است. خیلی شعر دوست دارد. به بچه‌هایش می‌گوید موسیقی یاد بگیرید. آیا زمانی که شما او را شناختید این‌طور بود؟ اینکه می‌گویم آدم تحصیل‌کرده و روشنفکری بود به دلیل همین افکار اوست. به قول افغانستانی‌ها فاکولته دیده بود. مراسم شعرخوانی برگزار می‌کرد و هرکس شعر جدیدی داشت می‌خواند و او لذت می‌برد و تشویق می‌کرد. شب‌ها رباب می‌نواختند. از رادیو ایران آهنگ‌های انقلابی پخش می‌شد و به رفقاشش می‌گفت چرا شما از این سروده‌ها نمی‌سازید. تا جایی که در بضاعتشان بود از شعرهای افغانستانی می‌نواختند و بسیار لذت می‌برد. آدم معمولی‌ای نبود و همه آرزویش این بود که یک روز افغانستان از این جهل و خرافات و بدبختی خارج شود و به کشورهای پیشرفته بپیوندد.

کادرایران بعد از انقلاب چه چیزی برایش جالب‌تر بود.

برایش جالب بود که انقلاب ایران بدون جنگ و خونریزی انجام شده. مرتب می‌رسید چطور این اتفاق افتاده است.

کانقلاب ایران را قضاوت می‌کرد؟ دیدگاهی در این زمینه داشت؟

با اینکه مرتب اخبار را دنبال می‌کرد و تحصیل‌کرده بود، مجرای باز‌کرده بودیم که از ایران کتاب‌های زیادی به آنجا می‌رفت و او بقیه را تشویق می‌کرد که این کتاب‌ها را بخوانند. حتی به من می‌گفت تو باید به من قول بدهی روزی که افغانستان پیروز شد کتاب‌فروشی بزرگی در کابل باز کنی و برای ما کتاب بفروستی. درست است که مبارز نظامی بود اما فقط سرش به تنگ کرم نبود، با قلم و موسیقی و تارهای چنگ هم میانه خوبی داشت.

کاخودش هم اهل هنری بود؟ مثلاً شعر می‌گفت یا موسیقی بنوازد؟ فرصت این کارها را نداشت. **کاسال ۶۰ تا ۶۸** که در وزارت خارجه بودید با طیف پنجشیر در ارتباط بودید؟ بله با همه مناطق افغانستان در ارتباط بودم. **کادره‌مان دوره کسانی هستند که به احمدشاه مسعود خیانت می‌کنند یا درگیری‌هایی با او دارند. نگاه ویژه‌ای نسبت به این افراد داشت یا اینکه جمله‌ای در مورد مثلاً حکمتیار، دوستوم، ربانی یا مزاری گفته باشد؟**

ربانی جزء تشکیلات جمعیت اسلامی بود و ارتباطات سیاسی‌اش با ربانی بود و مرتب هم برایش گزارش می‌فرستاد. با حکمتیار خیلی تضاد داشت و اجازه نمی‌داد گروه‌های حکمتیار از منطقه‌اش عبور کنند و می‌گفت اینها به خاطر دنیا می‌جنگند و هدفشان افغانستان یا جهاد در راه خدا نیست. مزاری رهبر شیعیان افغانستان بود که اصلاً با پنجشیر رابطه نداشت. او هم آدم بسیار روشن و خوش‌فکری بود. ولی با هم رابطه‌ای نداشتند که بخواهد به مسعود خیانت کرده باشد یا نکرده باشد. هم مسعود و هم مزاری هر دو توسط طالبان ترور شدند.

کابعد از ۶۸ چه شد که از وزارت خارجه جدا شدید؟ کار اصلی من سینما و فیلم‌سازی بود. به افغانستان هم که رفتم برای ساخت فیلم بود که فیلم مستند بسازم. زمانی که در وزارت خارجه بودم در سرداران بازی کردم و طراحی دکور توهمی از صحنه‌ها را عهده‌دار بودم. فیلم توهم را بازی کردم. مسئول طراحی و اجرای صحنه و لباس بودم. کارهای سینمایی زیاد داشتم که بعضاً از تلویزیون پخش می‌شد. فیلم بایسیکل‌ران را ساختم که آقای مخملباف کارگردانی کرد و من تهیه‌کننده بودم. از ادارات دیگر می‌آمدند که من را ببینند و امضا بگیرند. آقای ولایتی یک بار به من گفت کار سیاست با هنر جور در نمی‌آید. گفتم من هنرمند هستم. سیاست‌مدار نیستم. من در شماها بُر خورده‌ام. هر زمان این تضاد شدید شد، بفهماید که دنبال کار خودم بوم. تا سال ۶۸ هم تحمل کردم و بعد خارج شدم و ۶۹ میانیفلم را تأسیس کرده و به کار فیلم‌سازی ادامه دادم. از سال ۸۴ هم که ممنوع‌الکار شده‌ام و گفتند سینما خداحافظ.